

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9470/2022
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Станковић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Катарина Мијић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Вера Милошевић, адвокат из ..., ради укидања издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 101/22 од 17.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 101/22 од 17.03.2022. године.

Образложење

Првим ставом изреке пресуде Основног суда у Зајечару П2 328/21 од 29.10.2021. године одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено утврђење престанка обавезе издржавања тужиоца према туженој почев од подношења тужбе дана 22. 12.2020. године, па до ...2021. године, која обавеза издржавања је установљена првим ставом изреке пресуде Основног суда у Зајечару П2 424/14 од 24.02.2015. године према којој је тужилац издржавању тужене обавезан да доприноси износом од 32% своје месечне зараде, умањене за порезе и доприносе за обавезе социјалног осигурања. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 81.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 101/22 од 17.03.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П2 328/21 од 29.10.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП и због погрешне примене материјалног права. Противно наводима ревизије током другостпеног поступка није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП имајући у виду чињеницу да је оцена доказа у надлежности суда, а не парничних странака које доказе тумаче према сопственом нахођењу.

Испитујући побијану ревизију у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању правоснажном пресудом Основног суда у Зајечару П2 424/14 од 24.02.2015. године тужилац је обавезан да на име свог доприноса за издржавање тужене по основу редовног школовања плаћа по 32% месечне зараде, умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање. Тужена је школске 2013/2014 године уписала ... факултет Универзитета у Београду, а од 2015/16 школске године самофинансирајући је студент ... факултета Универзитета у Новом Саду. Законска обавеза издржавања тужене престала је навршењем 26. године живота дана ...2021. године, што је утврђено правоснажном пресудом Основног суда у Зајечару П2 404/20 од 27.05.2021. године. Престанак своје обавезе тужилац је тражио са образложењем да тужена није редовно извршавала своје студентске обавезе, да не студира редовно, јер је запослена у Удружењу „ВВ“, где остварује зараду. Осим тога, тужилац је отац двоје малолетне деце, ГГ рођене 2016. године и ДД рођеног 2019. године. Из уверења факултета утврђено је да је на првој години тужена положила 14 испита, на другој години 6 испита, на трећој години 2 испита са просечном оценом 8,18, а са ... факултета Универзитета у Београду признато јој је 9 положених испита, тако да је од 180 бодова остварила 144 ЕСП бода. У школској 2020/21 години тужена је полагањем три писмена дела испита остварила услов за излазак на њихов усмени део и са оценом 10 положила је један усмени испит. На завршној трећој години студија тужена је 2019/20 и 2020/2021 школске године због инфекције дигестивног тракта и инфекције вирусом „Covid 19“ имала мировање студија. У оквиру Удружења „ВВ“, као невладине непрофитне организације из области ..., тужена не остварује зараду, а службена путовања финансира то удружење.

На основу изложеног чињеничног стања нижестепени судови су оценили да је у периоду од 22.12.2020. године до краја априла 2021. године тужена била редовни студент и да је извршавала своје студентске обавезе, из ког разлога су сходно члану 155. став 2. и 4. Породичног закона оценили да нису испуњени услови за усвајање истакнутог тужбеног захтева.

Према оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право одлучујући о тужбеном захтеву тужиоца.

Чланом 155. став 2. Породичног закона прописано је да пунолетно дете, које се редовно школује, има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота.

Чланом 155. став 4. Породичног закона прописано је да пунолетно дете нема право на издржавање ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеље, односно друге крвне сроднике.

По оцени ревизијског суда, одлучујући о захтеву тужиоца за утврђење престанка његове обавезе издржавања, побијаном одлуком правилно су размотрене све битне околности за доношење законите пресуде. Противно ревизијским наводима нижестепеним одлукама правилно је утврђено да је континуитет студирања тужене био нарушен објективним разлозима, њеним здравственим стање и које је довело до застоја у полагању испита, а што не указује на испуњеност законом прописаних услова за престанак обавезе тужиоца да према постојећој правноснажној пресуди Основног суда у Зајечару П2 424/14 од 24.02.2015. године и у периоду од 22.12.2020. године до навршене 26. године живота тужене дана ...2021. године, као родитељ доприноси њеном издржавању, с обзиром да сталност студирања није нарушена.

Код материјално правне аргументације дате у контексту утврђеног чињеничног стања, тужиочеви ревизијски наводи оцењени су као неосновани и са становишта примене цитиране одредбе члана 155. став 4. Породичног закона.

Тужиочева аргументација којом се у сумњу доводи утврђено чињенично стање, ни са изузетком предвиђеним чланом 403. став 2. ЗПП, не представља ревизијске наводе дозвољене у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Правилном применом члана 153. став 1. члана 154. став 1. ЗПП одлучено је о трошковима парничног поступка.

На основу изложеног Врховни касациони суд је сходно члану 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић